

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

ZÁŘÍ 2023 096

GOTHARD

Bubeneč

Vážení a milí farníci, už jsem to v létě říkal i v kostele. Z farnosti sice nebývám pryč často, zato moc rád se zajdu podívat jen tak do kostela tam, kde právě jsem, včetně svého letního volna. Záměrně jdu na mši svatou do lavice, nikoli proto, že bych se styděl za své kněžství, nejednou se stane, že po mši jdu pozdravit místního kněze, ale zkrátka proto, že se chci aspoň několikrát ročně dívat na liturgii a na chování kněze z vaší pozice a dívat se na dění kolem oltáře vašima očima. Když přijdu na mši dříve, abych si osobně s Bohem popovídal a také Mu v tichu chrámu naslouchal (jak to koneckonců církev očekává od každého), obvykle je i po mši svaté dost času sledovat i ty, kteří přišli na bohoslužbu: jak se k sobě mají či nemají, jak se chovají, jak mluví, jak se dívají na nás cizí, kteří jsme do „jejich“ kostela přišli, ale také jak vypadá výzdoba chrámu, jak je uklizená, čisto, zda to tam „dýchá“ životem. Uprímně mám radost, že to v posledních letech u nás i v zahraničí vidím lépe než před pár lety. Počtem je sice kostelů méně, takže častěji narazím na zavřené svatostánky, na druhou stranu mnohem častěji než kdysi narazím na usměvavé katolíky, laskavé tváře nebo zaniceného kněze, jenž nejen odslouží mši svatou, ale když sundá ornát, přichází do kostela, aby tam pozdravil přítomné anebo s nimi prohodil pár slov.

Mám se ještě hodně učit, co v praxi znamená být dobrým knězem, dobrým farářem...

Niměně i přes tyto své nedostatky nebo handicapy, které ještě mohou zlepšovat, zatím stále vítězí přesvědčení, že máme u Sv. Gotharda nadprůměrně dobrou farnost. Zatím jsem nikde jinde nenarazil na tolik vstřícnosti, laskavosti, ale i zájmu o druhého, jako právě v Bubenči. Snad to není namyšlené, ale jsem si jistý, že duch a atmosféra, kterou nejen já, ale podle svědectví letních hostů i všichni příchozí do bubenečského kostela mohou vnímat jak před začátkem mše, tak během ní i po ní, je opravdu Boží. Dary a ovoce Ducha se totiž (podle Bible) dají poměrně jasně a snadno rozeznat. Stejně jako se dá rozeznat ovoce Zlého.

A tak jsem se zatím k nám „domů“ vždy rád vracel. Nabíjí mě to tady, čerpám z vás, z našeho společného života, z našich společných akcí a aktivit.

V září se postupně vrátíme do běžných kolejí a začne opět každodenní rutina jak v práci, tak v domácnostech. A stejně tak i v naší farnosti. Budu moc vděčný a rád, když se i letos dokážete po létě i vy „zařadit“. Nejen tím, že budete pravidelnými návštěvníky kostela, ale především tím, že si některou „mimokostelní“ oblast vezmete za svou. Že se bude každý z nás podílet na tom, aby kdokoli, kdo k nám a mezi nás přijde i v příštích měsících, vnímal, že je mezi námi láska a porozumění. I přesto, že se ne vždy a ve všem shodneme, že máme své nedokonalosti a chyby, že se někdy církevní představitelé (a jimi jsme úplně všichni) chovají ne zcela příjemně, anebo dokonce ne křesťansky a že občas zatoužíme po změně, protože „doma“ to už příliš dobře známe.

Před nějakým časem na kostelní zahradě vykvetla nádherná slunečnice. Nezasazena, její semeno tam zaneslo pravděpodobně okolní ptactvo. Přesto kvete už několik týdnů, a možná bude kvést ještě i druhou zářijovou neděli, kdy se sejdem na společném táboráku. Přijďte. Bude to příležitost opět potkat další lidi z farnosti. A možná tam budou i noví, kteří mezi námi zatím nikoho neznají. A budou čekat právě na vás, na vaše slovo, na váš pozdrav a náš společný zájem o ně...

P. Milers

Milí farníci,
prázdniny jsou za námi a léto se pomalu chystá předat štafetu blížícímu se podzimu. Pro nás seminaristy to navíc znamená začátek dalšího roku formace. Ten letošní je v mnohém výjimečný, pro mě osobně se formace překlápá do své druhé poloviny a pro pražský seminář jako takový nastává ještě podstatnější zlom. Kromě složení skupiny bohoslovců, která se obměňuje každoročně, se totiž letos mění rektor semináře, kterým je nově Radek Tichý, donedávna farář v pražských Stodůlkách. Chtěl bych vás proto poprosit o modlitbu nejen za nás, kteří se připravujeme na kněžství, ale také za něj, protože přijal velmi náročnou pozici.

Nyní bych se ještě ale rád alespoň na chvíli vrátil k létu, během něhož jsem si opět mohl připomenout myšlenku, která je mnohem starší než jsem já nebo vy, součástí křesťanského myšlení je velmi dlouho a kterou jsem mnohem lépe dokázal pochopit díky loňské pouti do Santiaga a proniknout do ní můžeme snadněji právě během našich cest, ať už vedou kamkoli. Označuji ji jako postoj poutníka.

Asi by bylo vhodnější ji nenazývat myšlenkou, ale životním postojem, protože nemá zůstat jen jako líbivá část teorie. Co tedy znamená pro náš život utvářený vírou? Lehce naznačím, další reflexi nechám na každém jednotlivě. To, co je typické pro poutníka, je jednak cíl, za kterým jde a který často sdílí s jinými poutníky, a pak momentální stav ještě nedokončené cesty. Přesně takový podle mě je křesťanský život víry. Se všemi překážkami putování, také ale s dílčími radostmi. S chvílemi vyčerpání, ale i s časem odpočinku, během kterého můžeme okoušet drobky z toho, co je pro nás připraveno v cíli našeho životního putování. Tak jako když z hluku vyprahlé ulice vstoupíme do kostela, na který jsme zrovna narazili a který nás obejmě chladem, klidem, a především možností být chvíli s Jediným.

Stejně jako po jiné roky, i letos jsme se během letních týdnů někteří propojili nejen modlitbami a tichými vzpomínkami, ale i milým slovem, napsaným na pohlednici:

REICHERSDORF, NĚMECKO – Na místě, kde se roku 960 narodil svatý Gotthard, na vás všechny myslí motorkáři *Ivo, Jarda, František a P. Miloš*

ZMĚTÍN – Víme, že bývá zvykem posílat pohledy z cizích, exotických zemí. Zdravíme přesto upřímně z tohoto koutu Čech s naší chalupou. Jsme v modlitebním spojení a přejeme požehnané a klidné týdny! *Jiří Beran, Magdalena B., Anežka a Františka (Holečkovi)*

MARIAZELL, RAKOUSKO – Několik dnů na místech, kde žijí mniši a kde se občas v dobrém i méně dobrém zastavil čas... Modlím se, poznávám, přemýšlím, hledám inspiraci... A především vás mám a nosím všude s sebou. Dnes v Mariazell. *P. Miloš*

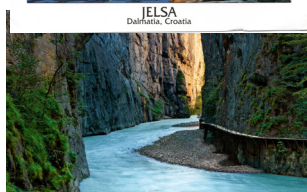
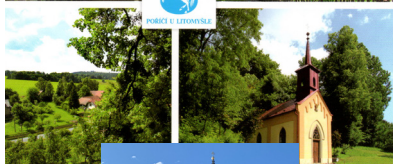
JELSA, CHORVATSKO – Krásný pozdrav se vzpomínkami od moře v Chorvatsku posílají Pavel Novák, dcera Markéta a vnučky

RIGA, LOTYŠSKO – Mnoho pozdravů z dovolené v Lotyšsku. Baltské moře studenější, ale koupali jsme se. Riga je krásné město, plné hudby a lidé jsou tu milí... *Eva (Žaloudková) s rodinou*

AARESCHLUCHT, ŠVÝCARSKO – Krásný pozdrav z malebného Švýcarska všem farníkům posílají *Bára, Jarda a Vilém Růžičkovi*

MONT-SAINT-MICHEL, FRANCIE – Cesta je to krásná, ale není vždy lehká. Zdravíme. *Hellerovi*

MENORCA – Posíláme mnoho pozdravů z proslulého Menorcy a posíláme krásné počasí. Právě jsme na poutním místě Panny Marie z Tora, patronky ostrova. *Bořutovi*

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Ekvádor

4. září 2023 – 1. října 2023

Ekvádor je rozlohou druhý nejmenší stát Jižní Ameriky. I přesto tato země disponuje obrovskou rozmanitostí přírodních krás. V průběhu jednoho dne lze doslova zažít bouřlivé pobřeží Tichého oceánu, romantické zasněžené vrcholky pohoří And i nahlédnout do neprobádané amazonské džungle. Právě v Andách se nachází jedna z nejvyšších aktivních sopek na světě Cotopaxi, jejíž vrchol se nachází ve výšce 5 896 m n. m. Nejvyšším vrcholem Ekvádoru však není, tím je dnes již vyhaslá sopka Chimborazo s výškou 6 310 m n. m. U svahů další činné sopky Pichincha leží hlavní město Quito s půvabnou koloniální architekturou, velkým množstvím kostelů, malebným zákoutími a uličkami a všudypřítomnými lidmi. Není divu – když se z rozlohy státu odečtou neobyvatelné hory i džungle, na zbývajících plochách žije 18 milionů lidí, což vytváří relativně jednu z největších hustot obyvatel na světě. Na západě Ekvádoru najdeme pobřežní nížinné pásy, na jihu savany. Na východě se nachází deštný prales amazonské džungle. A součástí Ekvádoru je úchvatné souostroví Galapágy, v překladu doslova Želví ostrovy, které si Ekvádor anektoval samovolně v roce 1832, do té doby nepatřily nikomu. A takto to i zůstalo, dnes je z této lokality jedna z nejvyhledávanějších turistických atrakcí v Jižní Americe, kam létá i mnoho Čechů. Tito kromě přírody obdivují i povahu místních Ekvádorců, kteří jsou většinouve pozitivně naladěni, veselí a hrdí na svou vlast, což je občas s podivem, protože mnozí z nich žijí pod kritickou hranicí chudoby. S tou se koneckonců země potýká už od svého vzniku roku 1822. Zajímavostí je také přítomnost indiánských kmenů, žijících hluboko v džungli, které velmi razantně odmítají kontakt s moderní civilizací a žijí si své vlastní tradice.

Těch zajímavostí je však v Ekvádoru mnohem více: už samotný název, který mu dali Španělé, kteří zemi obsadili v roce 1534: protože se nacházela přesně na rovníku, pojmenovali ji rovník – ten se španělsky nazývá úplně stejně: ecuador. Po bolívijském hlavním městě La Paz je ekvádorská metropole Quito druhým největším položeným hlavním městem na světě: leží

2 850 metrů nad mořem. Jakkoli Ekvádor patří ekonomicky mezi chudé země, svou přírodu si chrání: za dobu své existence stihl prohlásit za zákonem chráněné parky a rezervace 26 lokalit, mezi nimiž je např. soubor činných sopek Cotopaxi anebo již zmíněné souostroví Galapágy. Vzhledem k tomu, že Španělé na rozdíl od ostatních velmocí do své americké kolonie nedeportovali černochoy z Afriky, zůstalo místní obyvatelstvo téměř nedotčené jinými rasami, takže i dnes více než polovinu obyvatel tvoří čistokrevní indiáni z kmenů Kečuů a Chívarů, známých jako lovci lebek.

Něco však do země Španělé přeci jen přivezli: misionářům, kteří se vylodili na pobřeží Ekvádoru společně s obchodníky a kolonizátory, se povedlo obrátit na křesťanství téměř veškerou populaci, takže dodnes je 90 % Ekvádorců křesťany a z toho drtivá většina římskými katolíky. Země je tak doslova poseta staršími i novějšími kostely a kaplemi, kromě historických chrámů nové stále vznikají a rozhodně nezejí prázdnotou jako mnohé u nás v Evropě.

Koncem srpna se v Ekvádoru konaly prezidentské i parlamentní volby. Pouhých 10 dnů předtím byl zastřelen jeden z kandidátů na prezidenta Fernando Villavicencio. Počet vražd každým rokem stoupá: toto číslo souvisí i se skutečností, že země je velkým překladištěm kokainu do Severní Ameriky a Evropy.

Večer věnovaný Ekvádoru – 4. září 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za Ekvádor 18:15, prezentace základních informací (*Gabriel Heller*), historických a náboženských souvislostí (*P. Miloš Szabo*) a monitoring současného dění v zemi (*Jiří Václavek*)

Změna je přirozeným projevem času, a tak ti, kteří jsou na zemi již delší dobu, jakékoli změny vnímají mnohem více a citlivěji. A chtě nechtě také srovnávají. Jak to bývalo kdysi a jak je to dnes. Mělo by patřit ke křesťanské zralosti nelkat neustále nad tím, jak co bývalo, ale naučit se přijímat novou dobu a hledat, jak v ní žít ideály, které jsme jako věřící přijali za své. A jeden z těch ideálů je služba. Včetně služby kostelu a církvi. A my kněží někdy chceme, aby vše bylo tak jako před několika desítkami let. Možná i proto není snadné najít dnes někoho, kdo by byl ochoten vykonávat v sakristii službu kostelníka a pomáhat tak připravovat bohoslužby. U Sv. Gotharda se to povedlo. Jedním z našich milých kostelníků je také PAVOL LIGAS.

V roku 1991 som začal s mojou partou turnusovo pracovať v Prahe. Plán bol asi na 4 až 5 rokov, nielen získať nové skúsenosti v stavebnej činnosti, ale aj lepším zárobkom prilepiť rodine. Praha bola v deväťdesiatych rokoch akoby celá v rekonštrukcii.

Ako zodpovedný mladý otec rodiny som sa veľmi často vracal za svojou manželkou a deťmi do Považskej Bystrice, nášho domova v krásnej prírode Strážovských hôr. Po niekoľkoročnom cestovaní tam a späť sme si uvedomili, že aj Praha má svoje čaro. Učarovala hlavne našim deťom a synovia tu začali študovať. Aj preto sme sa rozhodli s manželkou užiť si Prahu dlhodobo.

Niekedy v roku 2017 sme dostali nápad postupne navštíviť všetky pražské kostoly, ktorých nie je málo. Pár mesiacov sme slávilí nedeľnú svätú omšu vždy v inom kostole, až prišiel rad na kostol sv. Gotharda na Krupkovom námestí. Zvonku malý, nenápadný, skromný kostolík; zvnútra plný milých, usmievavých aj mladých ľudí a detí... Tá úžasná atmosféra nás okamžite dostala a po kázni toho veľkého sympáťáka bolo rozhodnuté. Toto je náš kostolík, toto je náš kňaz – otec Miloš. Objavovanie bolo u konca. Alebo na začiatku? V nedeľu sme chodili radi na detské sväté omše, manželka milovala deti, nielen naše. Asi aj preto nám bolo pozhnané, máme päť detí, jednu dcéru a štyroch synov.

V roku 2018 nám naša drahá, úžasná, milujúca a milovaná manželka a maminka po ťažkej a náhlejš chorobe zomrela. Sedával som v kostole vzadu na kraji vo svojej samote a rozjímal. To samozrejme nemohlo uniknúť pozornosti otca Miloša, ktorý nám

nenápadne (často nápadne) veľmi pomáhal, nielen duchovne. A tak som sa pomaly posúval smerom dopredu, až som sa jedného dňa ocitol v sakristii. Otec Miloš ma asi pred rokom požiadal o výpomoc s kostolníctvom. Súhlasil som. Doteraz ho upodozrievam, že si bol vedomý toho, že to bude zároveň pomoc a povzbudenie aj pre mňa. Vzápätí som si však začal uvedomovať, že to nebude len o otváraní a zamykaní kostola, zapalovaní a zhasinaní sviečok. Na vlastnej koži workoholika a pedanta postupne spoznávam a pociťujem všetky tie duchovné okamihy a emócie spojené s prípravou kostola na bohoslužbu. A zapalovanie „obyčajnej“ sviečky nadobudlo pre mňa úplne iný rozmer. S veľkým rešpektom, a dúfam že zodpovedne sa snažím vykonávať službu kostolníka. Spoznávam všetkých tých milých a aktívnych ľudí našej farnosti. Či sú to moji „partáci“ Zdeněk, Evka, Maruška a Dáška, varhaníci, žalmisti, miništranti, akolyti, kvetinárky, spevácky zbor a ďalší a ďalší.

Všetci žijeme svoj príbeh so svojimi radosťami a starosťami, ale vo farnosti sv. Gotharda ich dokážeme zdieľať, tešiť sa a súcítiť. Stretávame sa aj mimo bohoslužbu na rôznych farných aktivitách a pri rôznych príležitostiach pod vedením nášho skvelého kňaza otca Miloša.

Moje deti sú už samostatné, majú svoje domovy rozosiäte od Kladna cez Prahu, Bratislavu, Považskú Bystricu až po Žilinu. Tak aj ja mám niekoľko domovov. Dovolím si k nim priradiť ešte jeden, a to je farnosť sv. Gotharda na Krupkovom námestí, kam sa rád vraciam.

Čas prázdnin, dovolených a žní utekl jako voda. Stejně tak rychle utekl i druhý rok naší charitní činnosti. Na následujících řádcích se s vámi chceme podělit o to, co se nám všem za dalších uplynulých dvanáct měsíců společně podařilo.

Možná si vzpomínáte, že naši první akci uplynulého roku bylo odpoledne se záchranářem na kostelní zahradě, kdy jsme měli možnost se seznámit s nejčastějšími typy zranění u dětí a se zásadami poskytování první pomoci dětem. Společně jsme si mohli pod odborným vedením na různých figurínách vyzkoušet, jakým způsobem poskytovat neodkladnou první pomoc, v neposlední řadě pak, jak se chovat v krizových situacích. Akce byla financována z výtěžku Tříkrálové sbírky. Sešli jsme se ve výrazně mezigenerační sestavě, což bylo jedním ze záměrů při přípravě této akce.

S velkým ohlasem se setkal „Vánoční strom“. Nesmírně motivující pro nás bylo sledovat, s jakým zápalom jste se všichni zapojili do obdarovávání těch, kteří sami pomáhají, dobrovolníků Iniciativy Hlávák. Vidíme v tom jeden z hlavních smyslů naší činnosti – ukázat, že se charitní činnost netýká jen nás dvou jako organizátorů, ale že je to úkolem nás všech a že máte chuť se na tom s námi podílet.

Jak na Nový rok, tak po celý rok. V únoru jsme naši činnost opět zacílili na podporu sestry Vincentek ve Staré Boleslavi. Podařilo se shromáždit několik balíčků plných převážně drogerie a pánského oblečení. To nás jen utvrdilo v tom, že vaše podpora o Vánocích nebyla motivována jen sentimentem, ale skutečnou ochotou pomoci.

V jarních měsících zahájila svoji činnost psychologická poradna pro děti, dospívající a jejich rodiče. Poradenská činnost v naší farnosti by nefungovala nebyť Tříkrálové sbírky a spolupráce s Křesťanskou pedagogicko-psychologickou poradnou. Bezplatné poradenství mezi vámi mělo velký ohlas, pevně věříme, že se na podzim v obdobné formě podaří její provoz obnovit.

Ani červnová charitní činnost tentokrát nebyla zaměřena na hmotnou pomoc. První a doufáme že ne poslední akci zaměřenou na problematiku dluhů, exekucí a dluhové poradenství byla přednáška „Jak se vyhnout finanční pasti“. Od velmi sympatických přednášejících jsme se dozvěděli, jak a proč sestavit domácí finanční rozpočet, kde hrozí v dneš-

ní době největší nebezpečí dluhů, co dělat, když aktuálně nemáme na zaplacení, nebo kdy a jak naučit děti zodpovědně hospodařit. Přestože jsme se sešli v nevelkém počtu, jistě i tato komorní atmosféra přispěla k obohacení nás všech.

Co pro vás dále chystáme? Dozvíte se v dalším čísle! Těšíme se na vás!

Uplynulý rok charitní činnosti jsme zde prezentovali proto, abychom ukázali, jak jsme dokonalí. Naopak! Úspěchy nebyly zásluhou naší, ale vaší. Chceme vám všem poděkovat za vaši podporu, pomoc a sounáležitost, která ukazuje, že vám všem záleží na našich soudech, na vašem okolí, že si navzájem nejsme lhostejní.

Ze srdce vám všem děkujeme,

Anežka a František

KNIHA NUMERI

Kniha Numeri, neboli Čtvrtá kniha Mojžíšova, je už od středověku rozdělena do 36 kapitol a svůj název odvozuje od toho, že se hned na jejím počátku uskuteční několik důležitých sčítání. Poté, co je lid sečten podle různých kritérií, se dav Izraelitů vydává na pochod. Opouští podhůří posvátné hory Sinaj a pokračuje vnitrozemím až k samotným hranicím země, kde před mnoha lety žili jejich předkové až do praotce Jakuba, jenž poslal své syny do Egypta, aby tam v době hladu nakoupili obilí.

V předchozích kapitolách jsme kromě toho četli o pokynech, týkajících se svěcení dne Páně, o liturgii a o povinných obětech, náležících Hospodinu. V ruchu každodenních událostí se totiž snadno může stát, že Ten, který by měl stát na prvním místě v žebříčku hodnot, se dostane u člověka až na samotný okraj.

20. září 2023

175. SPIKNUTÍ PROTI MOJŽÍŠOVI

Numeri, kap. 12

Do téměř romantizujícího pohledu na postavu Mojžíše, jehož si Bůh speciálním způsobem vyvolil, aby Izraelitům nejen představil vše, co po nich žádá, ale přímo jim ho reprezentoval jako viditelný zástupce, se najednou dostane překvapivá vsuvka v podobě rebelie, a to z nečekané strany, přímo od jeho nejbližších. Jsou to jeho dva sourozenci, Mirjam a Áron, kteří se postaví proti němu: vadí jim jednak autoritářské vystupování jejich bratra, jednak nové tváře v jejich rodině, když se Mojžíšovým nejbližším člověkem stává nežidovská manželka. Každý, kdo narazil na své cestě k Bohu na autoritu, která pevně stojí a trvá na dodržování některých ustanovení a nechce se nijak přizpůsobit, případně se ani s nikým neradí, velmi dobře pochopí, jak snadné je využít sebemenší příležitosti a dané autoritě se vzepřít. Poslušnost nikdy nebyla a stále není snadná. A to ani vůči Bohu, protože bez lidského vůdce si pod Božími

požadavky může každý představit to, co on sám chce, a ani vůči lidské autoritě, protože na dotyčné osobě vidíme příliš jasně a dobře její chyby a nedostatky. Jak tato vzpoura nakonec dopadne?

27. září 2023

176. PRŮZKUM KANAÁNU

Numeri, kap. 13

Příběh o vyzvědačích, poslaných na území Kanaánu, má na cestě do zaslíbené země rozhodující význam. Izraelité se s Boží pomocí a pod Mojžíšovým vedením dostali až na samotný okraj země, kde kdysi žili jejich předkové a kterou nyní obývají cizí kmeny. Na poušti jim sice chyběla stabilita, museli neustále putovat z místa na místo, ale najednou nyní, těsně před dosažením cíle, musí čelit nové výzvě: uvěří Bohu, že jim nějakým způsobem pomůže obsadit území, které jim evidentně nikdo nevydá dobrovolně a bez boje? Okamžik rozhodování se stává velmi dramatickým: z každého kmene má vůdce vystoupit a vejít do Kanaánu jako první, prozkoumat území a po návratu podat zprávu. Z kolektivního rozhodnutí se najednou přikračuje k rozhodování individuálnímu, kdy dvanáct mužů, o nichž lze předpokládat, že nebyli žádní nováčkové, ale zkušení bojovníci, má Mojžíšovi říct svůj názor. Po čtyřiceti dnech se vrací zpět do tábora a s sebou nesou hrozny, jak jim to Mojžíš přikázal. Už cestou ale ztrácejí odvalu a domluví se na odpovědi, která předznamená další vývoj na několik desítek let.

Už u jáhenské služby bylo napsáno, že v prvotní církvi nešlo v první řadě o službu liturgickou, ale komunitní: jáhen v církevních obcích zastával významné postavení nikoli jako vedoucí společenství, ale jako člověk zodpovědný za sociální vztahy mezi jednotlivými křesťany, s velkým a důrazným aspektem na ty nejnuznější a nejpotřebnější. Tím, jak rostla jejich vytiženost, i oni k sobě potřebovali pomocníky.

Obdobně jako biskup část svého poslání svěřoval kněžím a jinou část zase jáhnům, byli to zase jáhni, kteří ze své moci pověřovali jiné, kteří se stali jejich pomocníky, kteří jim připravovali vše, co pro svůj úkol potřebovali. A jelikož jedním z úkolů jáhnů bylo rovněž přinášet eucharistii nemocným či uvězněným spoluvěrcům, ale i těm, kteří žili ve větší vzdálenosti od biskupského sídla, někdy se jáhni vzdalovali i na pár dnů a potřebovali, aby je mezitím někdo zastoupil. Postupně tak vzniká jakýsi podstupeň jáhenství, z čeho vzniklo jednak podjáhenství a v římské církvi také akolytát. Tito služebníci církve nebyli svěceni, ale do svých rolí byli uváděni speciálním požehnáním, vzkládáním rukou. A protože řecký výraz pro toho, kdo doprovázel jáhna, je ἀκόλουθος, akolythos, postupně se tento termín udomácňuje i v jiných jazycích.

Bohužel se vzestupem církve jako určující instituce se postupně vytrácí skutečný služební charakter jáhnů i jejich pomocníků, ty doslova otrocké, pomocné práce v církevních komunitách dělali chudí, zatímco ze všech stupňů církevní hierarchie se již stávala pouze krásná stafáž, nejvíce viditelná při liturgických slavnostech.

Přítom slavnosti v chrámech byly původně pouze okrajovou záležitostí: stejně jako pro kohokoli jiného bohoslužba, zejména ta mešní, byla potřebnou komunikací s Bohem a čerpáním duchovní posily pro ten obyčejný každodenní život podle víry a z víry.

Jakkoli se druhý vatikánský koncil i papežové po něm snaží vrátit termínům jako jáhen či akolyta prvotní obsah, staletí zaběhnutý systém v lokálních církvích je natolik setrvalý, že nám stále zůstávají jáhni i akolyté především těmi, kteří mají nějaké pověření při mši svaté.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

D) Úkoly lektora

Úvodní obřady

194. Při příchodu k oltáři, není-li přítomen jáhen, může lektor, oblečen do schváleného roucha, nést poněkud pozdvížený evangeliář — tehdy jde před knězem, jinak s ostatními příslužícími.

195. Po příchodu k oltáři udělá spolu s ostatními hlubokou úklonu. Nese-li evangeliář, přistoupí k oltáři a evangeliář na něj položí. Potom spolu s ostatními příslužícími zaujme své místo v presbytáři.

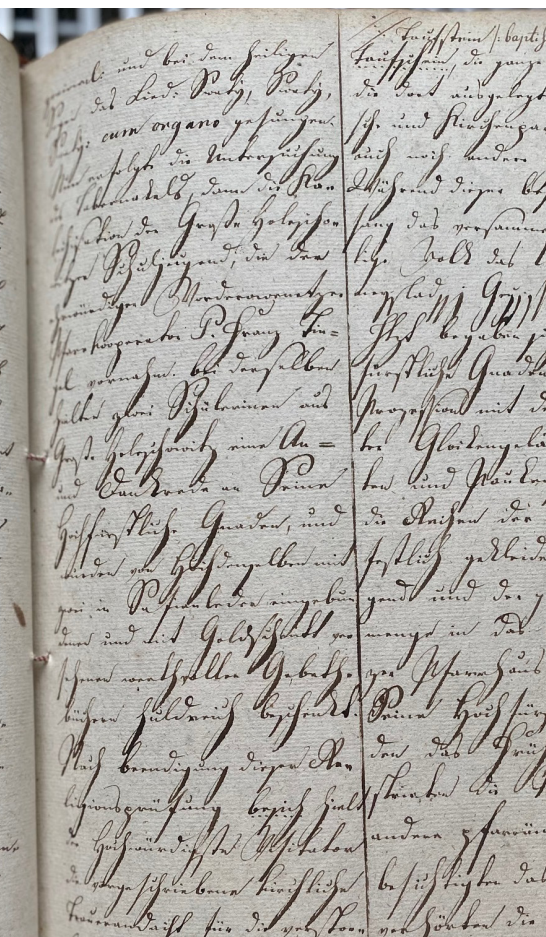
Bohoslužba slova

196. Čte z ambonu čtení, která jsou před evangeliem; není-li přítomen žalmista, může přednášet také responsoriální žalm po prvním čtení.

197. Není-li přítomen jáhen, může lektor po úvodní výzvě kněze pronášet z ambonu úmysly přímlyu.

198. Nezpívá-li se vstupní zpěv nebo zpěv k přijímání a ani věřící neříkají společně antifony uvedené v misálu, může je ve vhodnou chvíli pronášet lektor.

Pamětihodné události v roce 1843

Kanonická vizitace arcibiskupa Aloise J. Schrenka (pokračování)

str. 69 – slp. 2

Nato se ve slavnostním procesi Jeho Vysokoknížecí Milost a duchovní odebrali, za hlaholu zvonů, trumpet a tympánů, na faru v Předním Ovenci, provázeni holdem slavnostně oděné školní mládeže a věřícího lidu. Zde Jeho Vysokoknížecí Milost posnídala a poté si nechala předložit matriky a další úřední farní

knihy, prohlédla si farní archiv, vyslechla vrchnostenské úředníky, rychtáře a přísežné jednotlivých osad jakož i farní duchovenstvo.

str. 70 – slp. 1

Následně se odebrala, opět za doprovodu zvonů, trumpet a tympánů, do farní školy, kde se za jejího Vysokého předsednictví a v přítomnosti pana knížecího arcibiskupského komisaře a zástupců patronátu konala školní zkouška. Katechezi při této příležitosti konal místní farář. A také zde pronesli dva žáci projevy a děkovnou řeč na adresu Nejdůstojnějšího Vrchního pastýře, přičemž i tyto dva malí řečníci byli Jeho Milostí milostivě obdarováni dvěma skvostnými modlitebními knížkami. Během celého tohoto důležitého vizitačního aktu se Jeho Vysokoknížecí Milost ráčila projevovat, a to jak vůči farnímu duchovenstvu, tak i vůči pánům patronátním komisařům a vůbec ke komukoliv, tím nejdobrotivějším a lidumilným způsobem – jako se chová pravý otec ke svým dítkám. Díky této všestranně projevené laskavosti, mírnosti a blahosklonnosti zanechala Jeho Milost v srdcích farníků Předního Ovence trvalou památku na 5. duben 1843; v jejím světle pak jistě

str. 70 – slp. 2

budou radostně, vděčně a s horlivostí pronášet k nebesům modlitbu za blaho Jeho Vysokoknížecí Milosti. Nakonec budiž ještě poznamenáno, že na závěr vizitace Jeho Vysokoknížecí Milost Nejdůstojnější pan kníže-arcibiskup ráčil pozvat místního faráře, pány patronátní komisaře a všechny přítomné majitele statků a usedlostí farnosti Předního Ovence k polední tabuli do rezidence Jeho Milosti v Praze.

**foto: Mgr. Štěpán Duhán
transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.**

Úklid kostela / 2. 9. 2023

Po létě, kdy v kostele i na faře byl mírnější provoz, začínáme opět fungovat „na plný plyn“, bohoslužby v kostele se vracejí do normálního režimu, a stejně tak se v průběhu září postupně obnoví všechny aktivity v komunitním centru. Proto je po létě potřebné dokonale uklidit oba naše prostory – jak liturgický (kostel), tak i komunitní (fara). Začínáme jako obvykle v 8 hodin, aby ti, kteří mají v ten den ještě další program, se mu mohli věnovat. Prosíme, přijďte, zejména vy, kteří nejste přihlášení do pravidelného úklidu, tito dostávají „povolávací e-mail“ od Jakuba. Bude nás však zapotřebí mnohem víc!

Žehnání automobilů / 10. 9. 2023

Původně tato liturgie bývávala u Sv. Gottharda v neděli kolem svátku svatého Kryštofa (25. července), jenže je to doba, kdy mnozí, kteří by chtěli nechat požehnat svůj vůz, jsou mimo Prahu, nebo i mimo republiku. A tak jsme již loni přesunuli požehnání automobilů na „farní den“, kterým je druhá zářijová neděle, jíž symbolicky uzavíráme letní cestování a vracíme se do domovské farnosti. Požehnání aut proběhne mezi první a druhou mší svatou, tzn. cca v 10 hodin. V tuto neděli přistavte přednostně u kostela a u obchodní akademie auta vy, kteří si je chcete nechat požehnat, zatímco ostatní prosím parkujte v okolních ulicích jako v době, kdy byl přístup na Krupkovo náměstí uzavřen.

Farní táborák / 10. 9. 2023

Farní den trvá od rána do večera – dopoledne se sejdeme na jedné z bohoslužeb a odpoledne (po obědě) se již tradičně scházíme na kostelní zahradě, abychom se vzájemně jeden s druhým a jeden z druhého potěšili. Věřím, že již máme mezi farníky dost známých a kamarádů, s nimiž se dokážeme podělit o zážitky z léta, o zkušenosti s cestováním, a vůbec že se rádi uvidíme. Oheň se zapaluje tradičně v 15 hodin, pak začíná opékání, grilování, popíjení piva či jiných nápojů a do toho znovu hraje senzační kapela Pavla Bartoše. Věřím, že to bude příjemný začátek našeho pravidelného setkávání.

Náboženství dětí / 12., 19., 26. 9. 2023

Nejen děti se mají ve víře vzdělávat, je to úkol nás všech. Zavázali jsme se k tomu u křtu a později u biřmování: že budeme ve víře pokračovat a zvelebovat ji. A to nejde samo sebou – pravdy víry, ale i morální zásady, které vycházejí z Bible, jsou neměnné, a když se je včas nenaučíme, pak se budeme divit, že je Bůh vyžaduje anebo že by jejich porušení mělo či mohlo být hříchem. Rodiče nesou před Bohem i ve svém svědomí zodpovědnost za to, zda v době, kdy jim děti jsou svěřeny, dbají nejen o jejich materiální zajištění a o jejich vzdělávání, ale především, zda je vedou správnou cestou k Bohu. A tu správnou cestu nám představuje On sám. A na náboženství se ji učíme poznávat. V září opět zahajujeme pravidelnou výuku!

Slavnost sv. Václava / 28. 9. 2023

Když parlament 24. března 2000 schvaloval den svatého Václava jako státní svátek, předkladatelé se odvolávali na předválečnou tradici velkých svatováclavských oslav, které měly jak náboženský, tak i společenský rozměr. Velmi angažovaně se k tomuto návrhu tenkrát stavěla i katolická církev, která argumentovala, že věřící v ČR chtějí svého hlavního patrona oslavit a uctít. Návrh zákona i přes zamítavé stanovisko tehdejšího premiéra Miloše Zemana a některých poslanců prošel. Dne 28. září je státní svátek a s ním volno... Ale slavíme aspoň my věřící patrona českých zemí, jak se o tom při schvalování mluvilo? Pokud ano, letos v Bubenči můžeme den začít mší svatou (v 6:30) a pak se vydat na výlety a cestování... a zvládneme obojí: společnou oslavu světce i volný čas se svými blízkými.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00
	10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší

kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
modlitba růžence	úterý 17:00
matky s dětmi	středa 9:00
biblický večer	středa 18:15
modlitba nešpor	pátek 17:00
náboženství (5-8 let)	středa 15:00
náboženství (3. třída)	středa 16:00
náboženství (10-15 let)	středa 17:15

AKCE MĚSÍCE

1. 9. 2023	výstav Eucharistie (17:00)
2. 9. 2023	úklid kostela (8:00)
4. 9. 2023	modlitba za Ekvádor (18:15)
5. 9. 2023	setkání s vedoucími modlitebních skupin (18:30)
6. 9. 2023	zasedání pastorační rady (17:30)
9. 9. 2023	ministrantský den
10. 9. 2023	žehnání automobilů (10:00)
10. 9. 2023	farní táborák (15:00–19:00)
17. 9. 2023	příprava k biřmování 8 (10:30)
17. 9. 2023	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
19. 9. 2023	příprava k manželství I. (18:30)
28. 9. 2023	slavnost svatého Václava (6:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejích aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti **201333389/0800**, vedeného v České spořitelně.

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS **5052018**
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS **3032019**
- c) charitativní a humanitární projekty: VS **1012020**

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

+Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubenecc@gmail.com,
IČ: 61380288, č. účtu: ČS
201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968,
www.farnostbubenecc.cz
FB: Farnost Bubeneč